

П. Шмитъ.

Пума

Южна Америка е прочута съ своитѣ обширни степи, които тамъ наричатъ пампаси. Дни цѣли и седмици вървишъ, и никжде нищо не виждашъ, освенъ безбрѣжно море, сивозелена трева и синьо ясно небе. Само на западъ пампаситѣ приближаватъ до високи скалисти планини — Андитѣ. По тия равнини нѣма нито гори, ни храсталаци, нито голѣми рѣки и езера. Но затова пъкъ понѣкжде тревата е тѣй висока, че дори и конникъ въ нея се губи.

Въ буйнитѣ високи треви на пампаситѣ намиратъ прибѣжище множество звѣрове и птици, които свободно си живѣятъ, понеже и днесъ човѣкъ слабо ги безпокои. Тукъ се въдятъ малки степни елени, които миришатъ на мускусъ; край планинитѣ се срѣщатъ ламы, а въ самитѣ пампаси гуанакото, които доста приличатъ на тѣхъ; тукъ се въдятъ и множество гризачи, сиви лесици, червени вълци, броненосци, двоутробки, които приличатъ на плъхове и носятъ малкитѣ си